

[Drachmann.]

er en naturlig Opgave at løse for den danske Lovgivningsmagt. Dette har jeg Gang paa Gang fremført; men vi er blevet afvist i forskellige Former. Jeg nævnte før, at jeg syntes, at Afvisningen fra Handelsministeren sidst var noget barsk. Men det er dog altsaa lykkedes at komme frem, idet man nu ogsaa fra de Sider, der stillede sig afvisende, uimødekommande overfor disse Problemer, dog vil tage dem op til en reel Behandling. Jeg skal dog straks tilføje, at jeg ikke synes, at den Behandling, som har fundet Udtryk i nærværende Lovforslag, er særlig fyldestgørende eller vidtgaaende.

Jeg skal nu ganske kort gennemgaa Lovforslaget i dets Enkeltheder og nævne, at man i § 1 har holdt sig meget nær op ad det Lovforslag, jeg omtalte før, som vi havde fremsat, og at § 2 indeholder en Fordel frem for den hidtidige Tilstand, hvor man har hjulpet sig med halvt private, af Regeringen mere eller mindre gehejmt nedsatte Udvalg. Man foreslaar her et lovfæstet Ekspertudvalg til Undersøgelse af de foreliggende Problemer. Indberetningspligt og -ret har de mange Udvalg og Kommissioner, vi hidtil har kendt, bestandig haft, og mange Indberetninger har vi faaet, men Virkningen har i Sandhed ikke været stor. Jeg lægger megen Vægt paa — og det er det, vi fra vor Side egentlig fæster os mest ved i dette Lovforslag —, at den højtærede Minister i sit Lovforslag ogsaa giver dette Ekspertudvalg en Indstillingsret. Jeg skal senere i nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Clausager komme nærmere ind derpaa og skal her kun fremhæve, at dette er for os et Hovedmoment og, synes jeg, en logisk Slutsten paa hele den Undersøgelsesret, man giver dette Ekspertudvalg. I § 4 forsøger man at skabe Forbindelse med Rigsdagen, en Forbindelse, som er *absolut* nødvendig. Det Udvalg, som her foreslaas nedsat, har vi fra vor Side Gang paa Gang paakaldt. Vi har ogsaa fundet Sympati og Forstaaelse fra anden Side, men jeg tror i alt Fald, at vi stærkest af alle har fremført Ønsket om et saadant erhvervspolitisk Udvalg. Store Debatter i Rigsdagen om økonomiske Problemer skorter det ikke paa, men det er jo saaledes, som jeg vistnok har sagt adskillige Gange fra dette Sted, at den danske Rigsdag simpelt hen ikke kan være bekendt i Længden ikke at være orienteret i de store økonomiske Problemer, der henvender sig ogsaa til vort Samfund, paa bedre og mere effektiv Maade end hidtil. Naar man ser hen til de forskellige Forhandlinger, som af og til føres mellem Rigsdagens tilfældige Repræsentan-

ter, valgte af Partierne, og forskellige Ministerier — jeg skal ikke nævne hvilke, heller ikke i hvilke Forbindelser —, maa man erkende, at en fast Organisation her vil være ganske nødvendig. Hvad enten vi nu ønsker det eller ej, er det nemlig saaledes, at Tiden stiller sine Opgaver og Problemer ogsaa overfor vort Samfund. Og der forekommer det os, at Rigsdagen gennem Nedsættelsen af et saadant erhvervspolitisk Udvalg ligefrem har Pligt til at holde sig underrettet om den Slags Sager, følge med, og paa Basis af det Kendskab, man herved faar, baade gaa til Drøftelse i de store, offentlige Møder, men ogsaa skride til Handling.

Derfor ser vi paa dette Forslag om et Udvalgs Nedsættelse med Tilfredshed, men jeg vil dog straks tilføje, at vi synes, Forbindelsen imellem Ekspertudvalget og Ministeren paa den ene Side og Rigsdagen paa den anden Side er noget — ja, luftig er et for stærkt eller rettere for svagt Udtryk, men noget vel problematisk, og vi kunde ønske, at man fik en noget tættere og nøjere Føling mellem disse to Faktorer. Det er i Korthed de Bemærkninger, jeg har at gøre til selve Lovforslaget, og med vort Forslag *in mente* vil man ogsaa vide, at efter vor Mening var Fordelen ved vort eget Forslag netop den tættere Forbindelse imellem Ekspertudvalget og Rigsdagsudvalget, der atter er Forudsætningen for hurtig Handling, hurtig Iværksættelse fra Ministerens Side, paa fuld parlamentarisk Basis, af de Foranstaltninger, der maa træffes i hvert enkelt Tilfælde. Thi heri kan jeg være ganske enig med den foregaaende Taler, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hans Nielsen), at den hurtige, helst omgaaende Iværksættelse af Foranstaltninger paa disse uhyre difficile Omraader er overordentlig vigtig. Hvis man ogsaa overfor de Problemer, der her er Tale om, skal have langvarige Debatter, som maaske ender med negative Resultater, saa er jeg ganske sikker paa, at man i mange Tilfælde kun vil risikere at gøre Skade, hvor Maalet burde være at gavne, men altsaa at gavne hurtigt og effektivt.

I øvrigt tror jeg, ingen i dette høje Ting vil tage mig det fortrydeligt op, maaske snarere tværtimod, naar jeg ikke nu inclader mig paa en principiel Debat om selve Begrebet Dumping. Uden at vi hidtil har faaet reelle Resultater frem, tør jeg nok sige, at vi i forrige Samling havde saa mange principielle, akademiske og sikkert uhyre interessante Diskussioner om dette Begreb, at jeg roligt kan lade dette